

РЕШЕНИЕ

№ 36288

гр. София, 21.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 10.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **8433** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал.11 от Закона за чужденците в Република България. Образувано е по жалба, подадена на 29.06.2026 г. от К. Х., [дата на раждане] в Б., чрез адвокат Г. П. от АК-Р., против отказ от 25.06.2026г. на директора на дирекция „Миграция“ МВР за издаване на единно разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ по чл.24и ЗЧРБ.

В жалбата се излагат твърдения, че процесният отказ е немотивиран и издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се, че посоченото от административния орган основание за отказ по чл.11, ал.1, т.8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност не съответства на фактическата обстановка и на събраните в хода на административното производство писмени доказателства. Искане се отмяна на отказа и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне. Претендират се разноси.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. На 09.09.2026 г. /л.40/, от процесуалния представител на жалбоподателя, е депозирано становище по същество на спора.

Ответникът –директор на дирекция "Миграция" - МВР, не се явява и не изпраща представител. В писмена защита от 11.09.2026 г. изразява становище за законосъобразност на обжалвания отказ. Счита, че административният орган се е произнесъл правилно, след като е мотивирал отказа с отрицателното становище на Агенцията по заетостта, което е със задължителен характер и води до невъзможност за издаване на разрешение за пребиваване и работа на чужденеца. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на

адвокатския хонорар.

Административен съд София - град, I отделение, 21-ви състав, като взе предвид изложените от страните доводи и становища и извърши съвкупна преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление с рег. № 260319121511/ 19-03-2026 г. по описа на дирекция „Миграция“ - МВР. Заявлението е подадено от пълномощник на К. Х. - адв. Г. П. от АК-Р., на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

Към заявлението са приложени следните документи: копие на паспорт № А17824193, издаден на 05 февруари 2025 г. със срок на валидност до 04 февруари 2035 г., издаден от властите на Б., декларация от Д. М. М., ЕГН [ЕГН], в качеството си на управител и представляващ „К. – ПРЕМЕСТВАНЕ ООД, ЕИК[ЕИК], в уверение на това, че предоставя жилище на чужденеца, находящо се в [населено място], [жк], [улица], вх. 1, ет. 1, ап. 1, по време на пребиваването му в Република България; Срочен трудов договор /двуезичен/, сключен между жалбоподателя и „КОРЕКТ – ПРЕМЕСТВАНЕ“ ООД /без дата/, подписан и от двете страни; Декларация от Д. М. за условията на чл. 7, ал.1, т.2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност; Обосновка на искането за фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на работника-гражданин на трета държава и копия от обяви за работа; Свидетелство за съдимост на К. Х., издадено от властите на Народна република Б. на 07.02.2026 г., с превод на български език; Справки-декларации за работещите в „КОРЕКТ – ПРЕМЕСТВАНЕ“ ООД работници – граждани на трети държави, наети по трудово правоотношение към 17.03.2026 г.; Удостоверение за наличието или липсата на задължения на „КОРЕКТ – ПРЕМЕСТВАНЕ“ ООД към 12.03.2026 г., от което е видно, че дружеството няма задължения.

С писмо, изпратено по електронен път на имейл „[електронна поща]“, предоставен за кореспонденция от пълномощника на чужденеца в хода на административното производство по заявлението, на 11.05.2026 г. е изпратено писмо от администрацията на ответника, в което е посочено, че приложеното към заявлението Удостоверение за наличието или липсата на задължения на дружеството работодател - „КОРЕКТ – ПРЕМЕСТВАНЕ“ ООД е от дата 12.02.2026 г., а заявлението е от 19.03.2026 г., поради което същото е невалидно към датата на заявлението. Дадени са указания за отстраняване на нередовностите.

На 12.05.2026 г. от пълномощника на чуждия гражданин е представено Удостоверение за наличието или липсата на задължения на дружеството работодател - „КОРЕКТ – ПРЕМЕСТВАНЕ“ ООД, актуално към същата дата /12.05.2026 г./, видно от което дружеството има задължения за ДОО за периода от 01.03.2026 г. - 31.03.2026 г.

Въз основа на приложените документи към заявлението, Агенция по заетостта е дала отрицателно писмено становище № 260601104957 от 01.06.2026 г., мотивирано с резултатите от извършената проверка в регистъра на Националната агенция по приходите за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, от която било установено, че работодателят „КОРЕКТ – ПРЕМЕСТВАНЕ“ ООД има задължения към бюджета. В становището е посочено, че съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/, не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162,

ал. 2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или има парични задължения, свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване. Посочено е също, че предоставеното писмено становище от изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа, представлява волеизявление и действие по смисъла на чл. 21, ал. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, което е част от производството по издаване на разрешение от директора на дирекция „Миграция“, като окончателен индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по реда на АПК.

На 25.06.2026 г. е издаден обжалвания Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, рег.№ 260615162030 /л.14/, от директора на дирекция "Миграция"- МВР, който е мотивирал същия с посочените в отрицателното становище на Агенция по заетостта обстоятелства, на база на които е формирал извод, че не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ.

По делото е представено становище от ДА „НС“, рег. № 7105/13.08.2026 г. /л.38/, в което е посочено, че по подаденото заявление за пребиваване на осн. 24и, ДА“НС“ не е изразявала становище и няма изготвени документи, относими към воденото производство, тъй като преписката не е била изпращана за съгласуване към ДА „НС“.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо правен интерес, срещу подлежащ на оспорване акт. Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган - директорът на дирекция "Миграция", видно от заповед № 8121К-1498/19.04.2016 г. /л.35 – гръб/. Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма.

Налице е съществено нарушение на процесуалните правила.

Съгласно чл.24и, ал.11 от ЗЧРБ, Заявленията и приложените документи се изпращат по електронен път и на Държавна агенция "Национална сигурност", която в срок до 14 дни изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15 – в срок до три дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1. Видно от представеното по делото становище от ДА „НС“, рег. № 7105/13.08.2026 г. /л.38/, по подаденото заявление за пребиваване на осн. 24и ДА“НС“ не е изразявала становище и няма изготвени документи, относими към воденото производство, тъй като преписката не е била изпращана за съгласуване към ДА „НС“. Горното съставлява съществено нарушаване на административнопроизводствените правила, поради неизпълнение на съгласувателната процедура.

Обжалваният административен акт е издаден и в противоречие с материалното право по следните съображения:

По делото не е спорно, че в становището на Агенцията по заетостта е посочено, че при направени проверки в регистъра на Националната агенция за приходите за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс е установено, че работодателят „КОРЕКТ – ПРЕМЕСТВАНЕ“ ООД има задължения към бюджета.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с

влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване.

От представените доказателства обаче се установява, че при подаване на заявлението от 19.03.2026 г., жалбоподателят коректно е представил Удостоверение за наличието или липсата на задължения на „КОРЕКТ – ПРЕМЕСТВАНЕ“ ООД към 12.03.2026 г., от което е видно, че дружеството няма задължения. Независимо от това обаче, административният орган, след като неправилно е възприел, че датата на удостоверението е от месец 02-ри, неоснователно е достигнал до извод, че представеното удостоверение се явява невалидно към датата на подаване на заявлението 19.03.2026 г. и е дал указания на чужденеца да отстрани нередовностите.

В изпълнение на указанията, дадени на заявителя с писмо, изпратено по електронен път /л.10/, до дирекция „Миграция“ - МВР е изпратено Удостоверение за наличието или липсата на задължения на дружеството работодател - „КОРЕКТ – ПРЕМЕСТВАНЕ“ ООД, актуално към същата дата /12.05.2026 г./, видно от което дружеството има задължения за ДОО за периода от 01.03.2026 г. - 31.03.2026 г. Без дължимия правен анализ, Агенция по заетостта изразява становище, че наличието на горните задължения попада в хипотезата на чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК, без да съобрази цитирания в собствения си акт текст на правните норми, а именно, че задълженията следва да са установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, какъвто е Ревизионния акт, както и, че хипотезата не се отнася за задължения свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване, каквито са съдържащите се в удостоверението на НАП задължения за ДОО.

Видно от съдържанието на оспорения в настоящото производство отказ, административният орган не е направил самостоятелен правен анализ на съдържащите се в преписката писмени доказателства, а единствено се е позовал на мотивите, съдържащи се в отрицателното становище на Агенция по заетостта, като ги е пресъздал дословно. Следва да се посочи и, че според ТР№16/75г. на ОСГК на ВС е възможно фактическите основания за издаване на акта да са изложени в други подготвителни документи по издаването му, в който обхват не попада становището на Агенция по заетостта, тъй като с него не се установяват задължения, така както с влязъл в сила акт /арг. чл.11, ал.1, т.8 от ЗТМТМ/. Ето защо, становището на Агенцията по заетостта не може да замести мотивите към отказа, доколкото те не кореспондират с посочените разпоредби от чл. 24и ЗЧРБ, на които се е позовал административния орган при издаване на оспореният акт – наличие на данъчни задължения на дружеството работодател. В мотивите на отказа не е посочен конкретен влязъл в сила акт, от който да следва твърдението за наличие на данъчни задължения, което обстоятелство може да се приравни на липса на мотиви относно отказа за издаване на разрешение за продължително пребиваване на жалбоподателят именно на основание чл.24и от ЗЧРБ. Спазването на изискванията за мотивираност на акта е от съществено значение, тъй като липсата на мотиви пречатства, както правото на защита на засегнатото лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК. Освен това към издаването на отказа не се установява фактическото основание за посоченото правно основание в цитираната хипотеза, а напротив - наличието на задължения се опровергава от представеното удостоверение.

От изложеното следва, че обжалваният отказ е немотивиран с наличие на фактическо основание, при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на чл.35 от АПК и съответно издаден в

противоречие с материалния закон.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване на К. Х., [дата на раждане] в Б., е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен.

Тъй като естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото на 19.03.2026 г. от К. Х. заявление за издаване на разрешение за продължително пребиваване, при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора, основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответната администрация следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сумата в общ размер на 505.11 евро, представляващи 5.11 евро за заплатена държавна такса /определена спрямо дължимия размер/ и 500 евро за адвокатски хонорар, определен на осн. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв във вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен Съд С. - град, Първо отделение, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, рег.№ 260615162030, издаден от директора на дирекция "Миграция"- МВР, на осн. чл.24и от Закона за чужденците в Република България, на К. Х., [дата на раждане] в Б..

ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция "Миграция"- МВР за ново произнасяне по заявлението, рег. № 260319121511/ 19-03-2026 г. по описа на дирекция „Миграция“ – МВР, подадено от К. Х., [дата на раждане] в Б., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА дирекция “Миграция“-МВР да заплати на К. Х. разноси по делото в общ размер на 505.11 /петстотин и пет евро и единадесет евроцента/ евро.

Решението може да се обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: